

171 Zsolt 84
szöveg: Debrecen, 1723 | dallam: Debrecen, 1774 (Drága dolog az Úr Istent dicsérni)

1. Se - re - gek - nek U - ra, fel - sé - ges Is - ten,

Mely i - gen szép a te há - zad meny - nyek - ben,

A - rany - nál, e - züst - nél, drá - ga, szép kő - nél,

Szebb e vi - lág min - den é - kes - sé - gé - nél.

2. Kívánczik az én lelkem ott lakni,
Áhítatos szívvel tehozzád menni,
Akar veled, élő Isten, örvendni,
Testem, lelkem kész tehozzád költözni.
3. Lám, a madaraknak is helyük vagyon,
Emberek közt fecskének fészke vagyon,
Én Istenem, te vagy az én Királyom,
Te házadban legyen nékem lakásom.
4. Bizony, boldogok az olyan emberek,
Kiknek a te házadban vagyon helyek:
Mindenkoron csak reád tekintenek,
És téged ők mindörökké dicsérnek.
5. Olyan boldog ember kicsoda lészen?
Akit Isten megerősít a hitben,
Kinek törvényét hordozza szívében,
Szentlelkével igazgatja nagy híven.